

Sygn. akt I C 800/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia SO Alina Gąsior
Protokolant	Beata Gurdziołek

po rozpoznaniu w dniu 7 lipca 2020 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko D. L.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSO Alina Gąsior

Sygn. akt I C 800/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 8 marca 2019 r. powód (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie od pozwanego D. L. kwoty 131.839,80 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 130.090,38 zł za okres od 28 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami sądowymi. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że kwota dochodzona pozwem wynika z braku wywiązania się przez pozwanego ze spłat umowy o kredyt gotówkowy nr (...) z dnia 25 lipca 2017 r., którą następnie powód wypowiedział. Powód podał, iż na dochodzoną pozwem kwotę składają się kwoty: 130.090,38 zł tytułem należności głównej (niespłacony kapitał) oraz 1.749,42 zł tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w naliczone od dnia 31 lipca 2018 r. do 27 grudnia 2018 r.

W dniu 19 marca 2019 r. w sprawie sygn. akt VI Nc-e 426680/19 Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu.

W terminie przewidzianym na złożenie środka zaskarżenia pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, w których wniósł o oddalenie powództwa w całości. Pozwany podniósł, że zawarł umowę z Bankiem (...) S.A. i nie został poinformowany o zmianie nazwy banku, dlatego też wszelką korespondencję od powoda, która nie była w formie przesyłek poleconych, traktował jako korespondencję wyłącznie reklamową i nie zapoznawał się z nią. Dopiero na skutek podjęcia listu poleconego dowiedział się o zmianie nazwy powoda, a następnie poinformował go o zaistnieniu zdarzeń objętych ubezpieczeniem wykupionym w ramach umowy kredytu – utrata pracy w dniu 31 lipca 2018 r. oraz

choroba. O powyższym informował również firmę windykacyjną działającą na rzecz powoda. Ponadto powód zgłosił swoje roszczenie bezpośrednio do zakładu ubezpieczeń, który udzielił powodowi ubezpieczenia kredytu.

Postanowieniem z dnia 9 maja 2019 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim.

W toku sprawy powód podtrzymał swoje stanowisko. Pismem z dnia 18 września 2019 r. (data prezentaty) powód wskazał, iż informacja o zmianie nazwy banku znajduje się w rejestrze KRS, jak też była rozpowszechniona za pomocą mediów, ponadto zmiana nazwy banku nie stanowi w ocenie powoda przeszkody w spłacie zobowiązania. Powód zwrócił również uwagę, iż pozwany winien skontaktować się z bankiem przy wystąpieniu trudności w spłacie kredytu, które miało miejsce przed zmianą nazwy banku, a nie dopiero po podjęciu przesyłki poleconej od powoda. Ponadto powód wskazał, iż pomimo toczącego się postępowania z udziałem pozwanego i Towarzystwa (...) S.A. oraz (...) A. Towarzystwo (...) S.A. w przedmiocie zaistnienia zdarzenia objętego ubezpieczeniem powództwo nie jest przedwczesne, bowiem powód nie jest stroną umowy ubezpieczenia kredytu, w konsekwencji brak było podstaw do wstrzymania działań windykacyjnych przez powoda.

Pozwany podtrzymał stanowisko. Nie kwestionował wysokości kwoty dochodzonej przez powoda, podniósł natomiast, iż wykupił dwie polisy i złożył wniosek do ubezpieczyciela o wstrzymanie spłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 lipca 2017 r. pozwany D. L. zawarł z powodowym bankiem pod nazwą Bank (...) S.A. z siedzibą we W. umowę o kredyt gotówkowy nr (...). Zgodnie z umową bank udzielił pozwanemu kredytu w kwocie 149.997,70 zł do dnia 25-07-2023 z przeznaczeniem na finansowanie bieżących potrzeb konsumpcyjnych lub na inny dowolny zadeklarowany cel, w tym na spłatę posiadanych zobowiązań kredytowych w Banku lub innych bankach, finansowanie prowizji z tytułu udzielenia kredytu oraz na sfinansowanie składki z tytułu (...) i składki z tytułu ubezpieczenia (...) (§ 1 umowy). Kwota kredytu miała być udostępniona pozwanemu w następujący sposób: kwota 117.982,02 zł przelewem na rachunek bankowy pozwanego, kwota 1499,98 zł stanowiąca prowizję z tytułu udzielenia kredytu w formie przelewu na rachunek banku, kwota 16.118,12 zł stanowiąca składkę z tytułu (...) w formie przelewu na rachunek banku, działającego jako agent (...)A. Towarzystwo (...) S.A. oraz kwota 14.397,58 zł stanowiąca składkę z tytułu ubezpieczenia (...) w formie przelewu na rachunek banku, działającego jako agent BZ W8K - (...) S.A. W powyższym celu pozwany upoważnił bank do przekazania wyżej wskazanych kwot na wskazane rachunki (§ 2 umowy).

Od udzielonego kredytu bank uprawniony był do pobierania odsetek według zmiennej stopy procentowej, ustalonej jako suma wartości stopy referencyjnej NBP i marży Banku w wysokości 6,49% w stosunku rocznym. Na dzień zawarcia umowy oprocentowanie kredytu wynosi 7,99% w stosunku rocznym (§ 3 umowy).

Harmonogram spłaty obejmował 72 raty kredytu, płatne do 25-ego każdego miesiąca w wysokości 2.639,48 zł, zaś ostatnia rata w wysokości 2.508,24 zł.

W dniu zawarcia umowy powodowy bank przełał na rachunek pozwanego kwotę 117.982,02 zł.

/dowód: umowa kredytu k.94-96v, harmonogram spłaty k.98-98v, historia rachunku (uruchomienie środków) k.126/

Pozwany w 2018 r. spłacał kredyt:

- w dniu 2 stycznia 2018 r. przelewem na kwotę 2.300 zł,
- w dniu 9 stycznia 2018 r. przelewem na kwotę 100 zł,
- w dniu 7 lutego 2018 r. przelewem na kwotę 2.700 zł,
- w dniu 13 marca 2018 r. przelewem na kwotę 2.700 zł,

- w dniu 23 kwietnia 2018 r. przelewem na kwotę 2.600 zł,
- w dniu 6 lipca 2018 r. przelewem na kwotę 2.650 zł,
- w dniu 20 lipca 2018 r. przelewem na kwotę 2.650 zł,
- w dniu 3 sierpnia 2018 r. przelewem na kwotę 1.000 zł,
- w dniu 4 września 2018 r. przelewem na kwotę 2.100 zł,
- w dniu 20 września 2018 r. przelewem na kwotę 2.100 zł,
- w dniu 29 października 2018 r. przelewem na kwotę 50 zł,
- w dniu 5 listopada 2018 r. przelewem na kwotę 2.650 zł;

/dowód: historia rachunku k.169-171/

W dniu 7 września 2018 r. do rejestru KRS została wpisana nowa nazwa (...) Bank (...) S.A. w miejsce dotychczasowej Bank (...) S.A. Wraz ze zmianą nazwy zmianie uległa również siedziba rejestrowa spółki.

/dowód: oświadczenie powoda k.9, wydruk KRS k.65-92/

Powód, występując już pod nazwą S., wystosował do pozwanego pismo z dnia 20 września 2018 r. wzywające do natychmiastowej zapłaty zadłużenia 2.853,31 zł. Powód wskazał, iż brak spłaty do dnia 11 października 2018 r. spowoduje „podjęcie dalszych kroków prawnych, w tym skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego”. Pismo zawierało także informację o możliwości restrukturyzacji kredytu.

/dowód: pisma powoda k.111/

Pozwany nie zapoznawał się z jego treścią, uznając je za korespondencję zawierającą jedynie materiały reklamowe powoda.

/bezsporne/

Pismem z dnia 25 października 2018 r. powód wypowiedział pozwanemu umowę o kredyt gotówkowy z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia, a także wezwał do zapłaty wierzytelności w kwocie 132.652,58 zł. Pismo zostało doręczone pozwanemu w dniu 29 października 2018 r.

/dowód: wypowiedzenie umowy wraz z dowodem doręczenia k.111, k.113/

Powód ponownie wezwał do zapłaty całości zadłużenia pismem z dnia 31 grudnia 2018 r., jednocześnie informując o zamiarze zlecenia prowadzenia czynności mających na odzyskanie należności podmiotowi zewnętrznemu.

/dowód: pisma powoda k.120/

Pismem z dnia 5 lutego 2019 r. firma (...) sp. z o.o. wezwała pozwanego do zapłaty zaległości z tytułu umowy kredytu.

W dniu 11 lutego 2019 r. pozwany wniósł reklamację powodowi dotyczącą prób egzekwowania należności przez firmę zewnętrzną, a także poinformował, że zgłosił zdarzenie objęte ubezpieczeniem kredytu do ubezpieczyciela S. A.. W odpowiedzi powód poinformował pozwanego, iż w dniu 31 stycznia 2019 r. powód zlecił firmie (...) przeprowadzenie postępowania mającego na celu odzyskanie wierzytelności i brak jest w jego ocenie podstaw do wstrzymania działań windykacyjnych.

/dowód: wezwanie k.99-99v, zgłoszenie k.121, pismo powoda k.122/

Zadłużenie pozwanego z tytułu umowy o kredyt na dzień 8 lipca 2019 r. wyniosło:

- 131.839,80 tytułem należności głównej, w tym kapitał w kwocie 130.090,38 zł i odsetki umowne w kwocie 1.749,42 zł liczone od dnia 31 lipca 2018 r. do dnia 27 grudnia 2018 r.,
- 3.418,95 zł tytułem odsetek z tytułu opóźnienia liczonych od dnia 28 grudnia 2018 r. do 7 marca 2019 r.

/dowód: wyciągi z ksiąg banku k.124/

Pozwany przy zawieraniu kredytu złożył odrębne wnioski o zawarcie umowy (...) kredyt” oraz ubezpieczenia „Spokojny kredyt”, na podstawie których udzielono mu ochrony ubezpieczeniowej. Do ubezpieczeń tych zastosowanie mają Ogólne Warunki Ubezpieczenia SK/G/IND/10/01/2017.

W ramach umowy ubezpieczenia majątkowego „Spokojny kredyt” udzielona została powodowi ochrona ubezpieczeniowa obejmująca utratę pracy i utratę zdolności do pracy przez ubezpieczonego.

Natomiast w ramach umowy (...) kredyt” udzielana została powodowi ochrona ubezpieczeniowa obejmująca śmierć oraz całkowitą niezdolność do pracy ubezpieczonego.

/dowód: wnioski zawarcie umowy ubezpieczenia k.115-115v, k.117-117v, polisy k.116-116v, k.118-118v/

Objęcie ubezpieczeniem było integralną częścią umowy kredytu. Nie było możliwości zawarcia umowy kredytu na tych samych warunkach bez skorzystania z ubezpieczenia. Wnioski o zawarcie umowy ubezpieczenia były składane w czasie zawierania samej umowy kredytu w tym samym oddziale banku i w obecności tego samego pracownika placówki.

Ubezpieczenie majątkowe obejmowało spłacenie kredytu przez ubezpieczyciela w przypadku utraty pracy.

/dowód: zeznania powoda na rozprawie w dniu 7.07.20, płyta k.201 protokół k.200-200v, w tym na rozprawie w dniu 7.11.19, płyta k.166, protokół k.165/

W zakresie ubezpieczenia majątkowego zgodnie z § 1 ust. 2 pkt 30 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia (dalej: OWU) utrata pracy stanowi zdarzenie zaszłe w okresie ochrony ubezpieczeniowej udzielanej w zakresie utraty pracy, polegające na:

a) rozwiązaniu, w rozumieniu przepisów prawa pracy, umowy o pracę za wypowiedzeniem przez pracodawcę, rozwiązaniu umowy o pracę przez pracodawcę bez wypowiedzenia bez winy pracownika, rozwiązaniu umowy o pracę przez pracownika bez wypowiedzenia: gdy pracodawca dopuścił się ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków wobec pracownika bądź gdy zostało wydane orzeczenie lekarskie stwierdzające szkodliwy wpływ wykonywanej pracy na zdrowie pracownika, a pracodawca nie przeniósł pracownika w terminie wskazanym w orzeczeniu lekarskim do innej pracy, odpowiedniej ze względu na stan zdrowia i kwalifikacje zawodowe pracownika, rozwiązaniu umowy o pracę za porozumieniem stron, z inicjatywy pracodawcy, w trybie przepisów prawa regulujących szczególne zasady rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników – w przypadku ubezpieczonych pozostających w stosunku pracy na podstawie umowy o pracę z podmiotem innym niż wskazany w lit. b),

b) rozwiązaniu umowy o pracę z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy lub oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości pracodawcy z powodu braku wystarczającego majątku na zaspokojenie kosztów postępowania upadłościowego – w przypadku ubezpieczonych pozostających w stosunku pracy z inną niż spółka publiczna spółką handlową, w której ubezpieczony lub osoby bliskie względem ubezpieczonego posiadają co najmniej 20% głosów w organie stanowiącym tej spółki,

w bezpośrednim następstwie którego ubezpieczony uzyskał status bezrobotnego w okresie ochrony ubezpieczeniowej udzielanej ubezpieczonemu;

Z kolei zgodnie z § 1 ust. 2 pkt 31 OWU utrata zdolności do pracy stanowi zdarzenie polegające na powstaniu niezdolności do pracy ubezpieczonego w okresie ochrony ubezpieczeniowej udzielanej w zakresie utraty zdolności do pracy i utrzymywaniu się jej przez okres co najmniej 30 dni w okresie ochrony ubezpieczeniowej i podlegania przez ubezpieczonego ubezpieczeniu chorobowemu.

Zgodnie z § 8 ust. 1 OWU świadczenie ubezpieczeniowe z tytułu utraty zdolności do pracy albo utraty pracy równe jest łącznej wysokości rat kredytu pozostających do spłaty, zgodnie z harmonogramem spłat rat kredytu z dnia zawarcia umowy kredytowej, w dniu zajścia zdarzenia ubezpieczeniowego: utraty zdolności do pracy albo utraty pracy, których termin płatności przypada w okresie niezdolności do pracy lub przysługiwania ubezpieczonemu statusu bezrobotnego, mających miejsce w okresie ochrony ubezpieczeniowej, nie wyższej jednak niż suma ubezpieczenia, określona zgodnie z § 7 ust. 1, 2 i 3 OWU.

Zgodnie z pkt § 2 ust. 1 pkt 1 i 24 OWU bank rozumiany jako Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. jest agentem ubezpieczyciela, zaś ubezpieczycielem jest (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w P.. Stosownie zaś do § 2 ust. 1 pkt 21 i 23 OWU ubezpieczającym jest kredytobiorca, który zawarł z ubezpieczycielem umowę ubezpieczenia, a ubezpieczonym jest kredytobiorca, na rachunek którego została zawarta umowa ubezpieczenia.

W zakresie ubezpieczenia na życie zgodnie z § 1 ust. 2 pkt 27 OWU zdarzeniem ubezpieczeniowym jest śmierć ubezpieczonego lub całkowita niezdolność do pracy zasze w okresie ochrony ubezpieczeniowej, udzielanej ubezpieczonemu w zakresie danego zdarzenia ubezpieczeniowego.

Zgodnie z § 1 ust. 2 pkt OWU całkowita niezdolność do pracy – utrata przez ubezpieczonego, w okresie udzielanej ubezpieczonemu ochrony ubezpieczeniowej w zakresie całkowitej niezdolności do pracy, zdolności do wykonywania jakiejkolwiek pracy, potwierdzona prawomocnym orzeczeniem, wydanym na podstawie przepisów prawa polskiego przez właściwego lekarza orzecznika, lekarza rzeczoznawcę, właściwą komisję lekarską, inną właściwą jednostkę organu rentowego lub sąd powszechny, zawierającym stwierdzenie całkowitej niezdolności do pracy ubezpieczonego na okres minimum 2 lat;

Zgodnie z § 7 ust. 1 i 3 OWU wysokość świadczenia ubezpieczeniowego w przypadku zajścia zdarzenia ubezpieczeniowego jest równa sumie ubezpieczenia przewidzianej dla danego zdarzenia ubezpieczeniowego. suma ubezpieczenia z tytułu całkowitej niezdolności do pracy ubezpieczonego jest równa kwocie salda zadłużenia na dzień zajścia całkowitej niezdolności do pracy, jednakże nie wyższej niż kwota udzielonego kredytu, zgodnie z treścią umowy kredytowej z dnia jej zawarcia.

Zgodnie z pkt § 1 ust. 1 pkt 1 i 19 OWU bank rozumiany jako Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. jest agentem ubezpieczyciela, natomiast ubezpieczycielem jest (...)A. Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w P.. Stosownie zaś do § 1 ust. 1 pkt 17 i 18 OWU ubezpieczającym jest kredytobiorca, który zawarł z ubezpieczycielem umowę ubezpieczenia na życie, a ubezpieczonym jest kredytobiorca, na rachunek którego została zawarta umowa ubezpieczenia na życie.

/dowód:OWU dostępne na stronie (...)owu-kp-spokojny-kredyt-do-16-02-2018_ (...).pdf/

W dniu 11 lutego 2019 r. pozwany zgłosił do (...) S.A. W dniu 14 lutego 2019 r. powód wypełnił formularz szkody, określając swoje roszczenie jako roszczenie z tytułu utraty zdolności do pracy lub niezdolności do zarobkowania oraz poważnego zachorowania. Zgłoszenie zostało zakwalifikowane jako roszczenie z tytułu czasowej niezdolności do pracy w oparciu o ubezpieczenie „Spokojny kredyt”. Decyzją z dnia 11 kwietnia 2019 r. zakład odmówił wypłacenia świadczeń, wskazując, iż niezdolność do pracy pozwanego powstała w dniu 5 czerwca 2018 r., zaś stosunek pracy został rozwiązany z pozwanym w dniu 31 maja 2018 r. Pismem z dnia 17 października 2019 r. powód wniósł odwołanie od powyższej decyzji.

/dowód: zgłoszenie roszczenia k.156-158, decyzja zakładu ubezpieczeń k.147-148, pismo pozwanego k.149/

W chwili zawarcia umowy o kredyt z powodowym bankiem występującym wówczas pod nazwą Bank (...) powód był zatrudniony w (...) -Serwis Sp. z o.o. z siedzibą w W. na stanowisku dyrektora w pełnym wymiarze czasu pracy. Pozwany pracował tam w okresie od 10 października 2016 r. do 31 maja 2018 r. i uzyskiwał wynagrodzenie w granicy 7.000-9.000 zł miesięcznie.

W maju 2018 r. pozwany przeszedł udar, w wyniku którego trafił do szpitala. Pozwany przebywał na zwolnieniu od 21 maja 2018 r. przez ponad rok. W tym czasie pobierał zasiłek chorobowy i świadczenie rehabilitacyjne, które m.in. przeznaczał na spłatę zadłużenia.

Stosunek pracy pozwanego ustal w wyniku wypowiedzenia umowy o pracę przez pracodawcę (art. 30 § 1 pkt 2 kp). Wypowiedzenie umowy miało związek ze stanem zdrowia pozwanego.

Od stycznia 2019 r. pozwany pracuje na pół etatu za wynagrodzeniem 1.020 zł netto. Z tej kwoty finansuje zakup leków - ok. 300 zł miesięcznie, resztę przeznacza „na życie”.

Pozwany D. L. ma 56 lat. Z zawodu jest technikiem budownictwa. Pozwany wcześniej zawierał już umowy o kredyt na wysokie kwoty, które spłacał.

/dowód: zwolnienie lekarskie k.151, świadectwo pracy k160-161, zaświadczenie o wypłacanych zasiłkach k.159, zeznania powoda na rozprawie w dniu 7.07.20, płyta k.201 protokół k.200-200v, w tym na rozprawie w dniu 7.11.19, płyta k.166, protokół k.165/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę dochodzonego roszczenia powód upatrywał w zawartej z pozwanym umowie o kredyt gotówkowy, która uległa rozwiązaniu na skutek wypowiedzenia dokonanego pismem z dnia 25 sierpnia 2018 r., doręczonym pozwanemu w dniu 29 października 2018 r. W wyniku rozwiązania umowy stała się wymagalna wierzytelność obejmująca kwotę wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami.

Na podstawie art. 69 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (w tym na dzień zawarcia umowy t.j. z dnia 7 listopada 2016 r. Dz.U. z 2016 r. poz. 1988) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Z kolei zgodnie z art. 75 tej ustawy w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w przypadku utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu, o ile ustawa z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne nie stanowi inaczej.

W niniejszej sprawie bezsporna była okoliczność, że pozwany nie wykonał umowy, ponieważ nie dokonał wymaganej spłaty wykorzystanego kredytu i odsetek umownych zgodnie z harmonogramem, a także bezsporna była wysokość niespłaconej wierzytelności.

Pozwany w toku postępowania jako przyczynę niewywiązania się z umowy wskazał okoliczność objętą ubezpieczeniem, stanowiącym integralną część umowy kredytu.

Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że pozwany jako kredytobiorca był objęty umową ubezpieczenia majątkowego i ubezpieczenia na życie. Z treści polisy wynika, iż pozwany był przy tym ubezpieczającym i ubezpieczonym, natomiast powód występował jedynie jako agent ubezpieczyciela.

W pierwszej kolejności Sąd ocenił status powoda w kontekście umów ubezpieczenia zawartych z pozwanym.

(...) Bank (...) S.A. skupia spółki zajmujące się działalnością maklerską, zarządzaniem aktywami, funduszami inwestycyjnymi, leasingiem, faktoringiem czy usługami ubezpieczeniowymi. Spółkami w ramach tej grupy są m.in. powód (...) Bank (...) S.A. (podmiot dominujący) oraz zakład (...) na (...) S.A. (jednostka stowarzyszona) i (...) S.A. (jednostka stowarzyszona). Podmioty te występują w relacji podporządkowania kapitałowego. Dodatkowo w niniejszej sprawie występowały one wspólnie (w relacji powód-agent i zakład ubezpieczeń) po stronie ubezpieczyciela przy umowach ubezpieczeniowych zawartych z pozwanym, jak też składka ubezpieczeniowa była wpłacana na rachunek powodowego banku.

W konsekwencji na gruncie niniejszej sprawy uznać należało, iż powodowy bank i zakład ubezpieczeń, zawierający zresztą w nazwie nazwę powodowego banku, stanowią ten sam podmiot.

W dalszej kolejności ocenić należało, czy utrata pracy przez pozwanego stanowi zdarzenie objęte umową ubezpieczenia majątkowego.

W niniejszej sprawie powód, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, nie przedstawił dokumentu żadnej z umów ubezpieczenia łączącej pozwanego z zakładem ubezpieczeń ani ogólnych warunków ubezpieczenia, jednakże w zakresie tego drugiego przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd skorzystał z uprawnień wynikającego z art. 228 § 2 kpc.

Ryzyka objęte umową ubezpieczenia majątkowego obejmowały m.in.: utratę pracy i utratę zdolności do pracy przez ubezpieczonego.

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, że pozwany utracił pracę z przyczyn od siebie niezależnych oraz, że przez okres ponad roku był niezdolny do pracy na skutek stanu zdrowia. Utrata pracy pozwanego była wynikiem rozwiązania umowy o pracę w rozumieniu przepisów prawa pracy, jak też wyczerpuje definicję zawartą w OWU. A zatem w niniejszej sprawie zaszło ziszczenie się ryzyka w zakresie ubezpieczenia majątkowego. Sąd nie badał natomiast ziszczenia się ryzyka w zakresie ubezpieczenia na życie.

Umowa ubezpieczenia majątkowego stanowi zabezpieczenie spłaty przez pozwanego kredytu. Skoro zatem postępowanie w zakresie szkody toczy się przed ubezpieczycielem, którego należy utożsamiać z samym powodem, powodowy bank w pierwszej kolejności winien dążyć do wyjaśnienia sprawy w zakresie odpowiedzialności ubezpieczeniowej. Tym bardziej, że okoliczności przemawiają za zaistnieniem zdarzenia objętego ochroną.

Z kolei argumentacja, że pozwany winien poinformować bank o trudnościach w spłacie przed wypowiedzeniem umowy nie zasługuje w ogóle na aprobatę, bowiem pozwany w tym czasie nadal sukcesywnie spłacał kredyt, ujawniając tym samym wolę wywiązania się z umowy, ponadto zaistnienie zdarzenia z umowy ubezpieczenia uzasadniało w pierwszej kolejności zgłoszenie się do ubezpieczyciela, co też pozwany uczynił.

Pozwany co najmniej w dniu 11 lutego 2019 r. poinformował powodowy bank o swojej sytuacji osobistej i że zgłosił roszczenie z tytułu ubezpieczenia umowy kredytu. Mimo to powód jeszcze przed zakończeniem postępowania przed ubezpieczycielem wystąpił przeciwko pozwanemu na drogę postępowania sądowego. Co więcej, sam ubezpieczyciel zakwalifikował błędnie roszczenie pozwanego jako roszczenie z tytułu czasowej niezdolności do pracy, utrudniając mu dochodzenie roszczenia. Zaznaczyć należy, iż pozwany jako konsument jest tu podmiotem ekonomicznie najsłabszym. Ponadto dotkniętym bez swojej winy okolicznością obiektywnie uniemożliwiającą mu spłatę zadłużenia uzasadniającą udzielenie mu ochrony ubezpieczeniowej.

Zachowanie powodowego banku, występującego na drogę postępowania sądowego w sytuacji, gdy nie tylko wiedział on o sytuacji pozwanego, ale także uznać należy go za rzeczywistą stronę umowy ubezpieczenia, stanowi jawne nadużycie prawa podmiotowego oraz jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i w żaden sposób nie może korzystać z ochrony prawnej.

Niejako na marginesie zaznaczyć należy, iż spore wątpliwości budzi również zachowanie powoda w zakresie wypowiedzenia umowy kredytu pismem z dnia 25 października 2018 r. po wezwaniu do zapłaty pismem z dnia 20 września 2018 r. Mianowicie powodowy bank zastosował wobec pozwanego najbardziej radykalną sankcję – wypowiedzenie umowy, w sytuacji powstania jedynie nieznacznego zadłużenia, w stosunku do całej kwoty kredytu, przy systematycznym dokonywaniu wpłat przez pozwanego (w tym dwukrotnie we wrześniu oraz raz w październiku 2018 r.). W orzecznictwie natomiast wyraźnie zaznacza się, że wypowiedzenie umowy kredytu, gdy już sama zaległość jest niewielka może stanowić naruszenie zasad współżycia społecznego (por. wyrok SN. z 23.5.2013 r., IV CSK 679/12, L., wyrok SA w Białymstoku z 26.7.2017 r., I ACa 143/17, L., wyrok SA w Katowicach z 1.9.2016 r., I ACa 230/16, L.).

W konsekwencji Sąd powództwo oddalił jako bezzasadne.

SSO Alina Gąsior

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.

SSO Alina Gąsior